

Такризи

муқарризи расмӣи дотсенти кафедраи забон ва адабиёти тоҷики муассисаи давлатии таълимии “Коллеҷи омӯзгорӣи донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Гафуров” Кенҷазода Манучехра Солеҳ ба рисолаи илмӣи Иброимова Гуландом Наимовна дар мавзӯи “Муродифоти ибораҳои номӣ ва ҷумлаҳои сода дар “Чор дарвеш” барои дарёфти дараҷаи илмӣи номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01.- Забони тоҷикӣ

Мубрамии мавзӯи таҳқиқ дар сарсухани рисола сараввал таваҷҷуҳи касро ба худ ҷалб менамояд ва шахс ба андеша меравад, ки чаро мавзӯи “Муродифоти ибораҳои номӣ ва ҷумлаҳои сода дар “Чор дарвеш” ба риштаи таҳқиқ қарор гирифтааст.

Муҳимии мавзӯи рисолаи мазкур дар он зоҳир мегардад, ки бори нахуст муродифоти ибораву ҷумлаҳои сода ва қолибҳои наздикмаъноӣ имкониятдоштаи онҳо дар забон дар асоси сарчашмаи як асари бадеӣ мавриди таҳқиқ қарор гирифтааст, инчунин дар шоҳасарҳои халқӣ ба мисли “Чор дарвеш” тамоми зебоию нафосати воҳидҳои забон ба монанди ибора ва ҷумла барои саҳеҳу равшан, пурра ва дақиқу хушоҳанг ифода кардани суҳан мувофиқат менамоянд, яъне асари мазкур зарурият фароҳам меоварад, ки муродифоти ибораҳои мухталиф ва имконоти услубӣ онҳо рӯйи кор оварда шавад.

Бинобар он ки муродифоти ибораю ҷумлаҳои сода дар “Чор дарвеш” мавзӯи ҳаллу фасл нашуда дар забоншиносии тоҷик ба шумор меравад ва ҳадафи таҳқиқ интиҳоб шудани мавзӯ ба ин ҷанба асос меёбад.

Зикр кардан бамаврид аст, ки муаллифи рисола доир ба масъалаи ҳаммаъноӣи грамматикӣ дар забоншиносии рус ва тоҷик таваққуф намуда, хулосаи шахсиашро баён мекунад ва чунин ибраз менамояд. Бо вучуди мавҷуд будани як қатор таҳқиқот муродифоти ибора ва ҷумлаҳои содаи насри классикии тоҷик мавриди таваҷҷуҳи муҳаққиқон қарор нагирифтааст.

Марбути масоили таҳқиқ бо барномаву мавзӯоти таҳқиқи илмӣ бояд ёдрас кард, ки алоқаи ногустанӣ ба ҷашм мерасад, зеро ки хулосаю натиҷаи пажӯҳиши мазкур дар такмилу таҳияи барномаҳои тадрисӣ мушоҳида карда метавонем.

Мақсаду мароми таҳқиқи мавзӯ рӯйи кор овардани зарурияти ҳаммаъношавии хелҳои гуногуни ибора ва ҷумлаҳои сода дар забони тоҷикӣ дар асоси маводи “Чор дарвеш”, муайян кардани хусусиятҳои муродифоти ибора, шартҳои ҷойивазкунии онҳо дар матнҳои муайян ва

дар як вақт аниқ намудани умумияту фарқияти дар як қолаби наҳвӣ аз ҳамдигар ба шумор меравад, аз ҷониби муаллиф, инчунин вазифаҳои таҳқиқ, объекти таҳқиқ, предмети таҳқиқ, асосҳои назариявии таҳқиқ, асосҳои методологии таҳқиқ, маъхазҳои таҳқиқ ба тозагиҳои илмӣ таҳқиқ хеле мӯшикофона дар асоси мисолҳои мушаххас ба миқдори 444 ибораву ҷумла бо қолибҳои ивазшаванда мавриди натиҷагирӣ қарор гирифтаанд, ки зарурияти услубии онҳо собит гардидааст, ки далели онро дар фаслҳои рисола ошкор карда шудаанд.

Қолибияти рисола дар қисми “Нуктаҳои асосии ба ҳимоя пешбаригардида” дар чор банд инъикоси худро ёфтааст, ки ҳар яки он андешаҳо баҳри мазмуну муҳтавои рисолаи илмӣ саҳми арзанда доранд, аз ҷумла муродифоти ибораҳои исмии изофӣ тавассути алоқаҳои ҳамроҳӣ, вобастагии пешояндиву пасояндӣ ва баръакс, ки фарогирии имконоти фикрро васеъ мегардонад, дар “Чор дарвеш” хеле зиёданд, ки аз тарафи муҳаққиқ ба қалам дода шудааст, дигар ин ки ҷумлаҳои содаи асар низ муносибатҳои мухтилифи маъноиро дар қолибҳои гуногун дар худ инъикос кардаанд: наҳвҳои коммуникативии ҷумлаҳои сода: муродифшавии ҷумлаҳои содаи тасдиқию инкорӣ: ифодаи маънои инкор дар “Чор дарвеш”: ҳаммаъноии қолибҳои аслий ва ҳосила; муродифоти хелҳои ҷумлаҳои сода аз диди таркиб ба монанди инҳо, ки сифату самаранокию ғановати рисолаҳо дар назари хонанда инъикос менамоянд. Дигар аз самти рисолаи мазкур дар он аст, ки мавсуф доир ба аҳамияти назариявии таҳқиқ фикр ронда таъкид менамояд, ки омӯзиш ва таҳлили минбаъдаи масоили муносибатҳои маъноию грамматикӣ дар ибораву ҷумла, раванди рушди минбаъдаи наҳви забони тоҷикӣ аҳаммияти назарраси назариявиро дорост. Инчунин дар бораи муҳиммияти амалии таҳқиқ дар рисола чунин андешаронӣ ба чашм мерасад, яъне он дар таълими дарсҳои амалии асосҳои маданияти нутқу услубшиносӣ дар муассисаҳои таҳсилоти умумӣ, дар фаъолияти устодони каломӣ бадеъ, кормандони матбуот, радио, телевизион, тарҷумонҳо, курсҳои махсуси муродифоти грамматикӣ дар факултетҳои филология ва журналистикаи муассисаҳои олии касбӣ ёрии амалии худро расонида метавонанд. Ёдовар шудан бамаврид аст, ки мазмуну муҳтавои рисолаи илмӣ барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ дар асоси мавзуи “Муродифоти ибораҳои номӣ ва ҷумлаҳои сода дар “Чор дарвеш” бо шиносномаи ихтисоси илмӣ 10.02.01- Забони тоҷикӣ мувофиқат мекунад. Дар хусуси саҳми муаллиф дар ҷодаи таҳқиқи илмӣ дар он зоҳир мегардад, ки ӯ дар ҳамаи ҷараёни таҳқиқ ҷустуҷӯҳои хешро оид ба

ҷамъоварию маъхазҳои амалию илмӣ, инчунин дар омӯзиши адабиёти илмию назариявӣ ва дар ҳамаи самтҳои рисола фаъолияти навобарона зоҳир кардааст. Оид ба натиҷаҳои таҳқиқ бояд гуфт, ки он дар конференсияҳои забоншиносӣ, ки ДДМ, ва ДДОТ ба номи Садриддин Айни гузаронида шудаанд, инчунин мазмуну муҳтавои рисола қисман дар нашрияҳои феҳристи КОАФР ва ҶТ ба қайд гирифта шуда аз ҷоп баромадааст.

Рисола аз муқаддима, се боб, хулоса, тавсияҳо доир ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқ, номгӯи адабиёт ва наشري таълифоти илмӣ марбути рисоларо фарогир буда дар умум 175 саҳифаи ҷопи компютери ро дар бар мегирад.

Бобҳои аввали рисола таҳти унвони “Масоили назариявии муродифоти ибора ва ҷумлаҳои сода дар забоншиносӣ” ном гирифтааст, ки аз чор фасл иборат аст.

Қисмати аввали боби якум “Матолиби муқаддамотӣ” номгузори шудааст, ки масоили назариявии омӯзиши муродифоти ибораҳо ва ҷумлаҳои содари дар забоншиносии тоҷик мавриди таҳқиқ қарор гирифтааст.

Фасли дуюми боби якум “Баррасии муродифоти наҳви дар забоншиносии тоҷик” унвон гирифтааст. Зикр гардидааст, ки дар хусуси ибора ва ҷумлаҳои сода олимони забоншиносии тоҷик андешарони кардаанд, аз ҷумла асару мақолаҳои Д.Тоҷиев, Н. Маъсумӣ, Х. Ҳусейнов, С. Аслиддинов, Н. Ф. Исмаилов, А. Мирзоев, Б. Камолиддинов ва дигарон дар созмонбандии таҳқиқи масъалаҳои наҳвиносии забони тоҷикӣ саҳми арзишманд доранд. Дар илми забоншиносии тоҷик ҷӣ хеле ки ба ҳамагон маълум аст, оид ба масъалаи мазкур фикру мулоҳизаҳои мухталиф мавҷуд буданд, дар шакли мақолаву рисолаҳои алоҳида андешаҳои ҷолиби илмӣ рӯи кор омадааст, ки таҳқиқи онҳо дар ин фасл ҷараён гирифта, муаллиф аз андешаҳои дар асару мақола баёншуда дар ҳар боби рисола қорбааст намудааст, ки он ҳамчун заминаи назарӣ ёри расонидааст.

Фасли сеюми боби якуми рисола “Таҳқиқи муродифоти наҳви дар забоншиносии рус ном дошта, дар хусуси таҳқиқи мавзуи ибораву ҷумлаҳои сода аз ҷониби як гурӯҳ забоншиносони рус ба монанди М.Пешковский, А. Н.Гвоздев, И.И. Ковтунов, В.П.Сухотин, Г.А. Золотова ва амсоли онҳо равшанӣ андохта шудааст.

Фасли чоруми боби якуми рисола “Таҳқиқи ибора, ҷумла ва муродифшавии онҳо дар асари шевашиносӣ” номгузори шудааст, ки дар ин қисмат доир ба таҳқиқ ва назари олимони лаҳҷашинос маълумот дода шудааст. Аз ҷумла Р. Ғаффаров, М. Маҳадов, Е.Молчанова В.С.

Растаргуева, Д.И. Эделман ва ғайраҳо ки баъзе қолибҳои нахвии шеваҳои забони тоҷикиро дар мақолаҳои хеш ба таъб расонидаанд, аз тарафи муаллифи рисола мавриди қарор гирифтааст.

Аз мутолиаи боби дуюм, таъя аз баррасии осори илмӣ; ба чунин андеша омадан мункин аст, ки дар забоншиносии муосир масоили назариявии муродифоти нахвӣ, аз ҷумла: меъёрҳои муайян намудани муродифоти синтаксисӣ, мувофиқати сохторию маъноии онҳо, муродифоти ибораҳои исмии изофӣ, беизофат (ҳамроҳӣ) ва пешояндӣ, муродифҳои навъи сохторӣ ва амалии ҷумлаҳои содаи забони адабии тоҷик, қонуниятҳои созмонёбии ин хели муродифот аз тарафи муҳаққиқон исботи худро ёфтааст, дар таҳқиқи рисолаи номбурда чун сарчашмаи муҳим маҳсуб меёбад, зикр гардидааст.

Бобҳои дуоми рисолаи илмӣ: “Қолибҳои ибораҳои исмии изофии ҳаммаъно дар “Чор дарвеш” унвон гирифтааст, ки фарогири чор фасл мебошад.

Фасли якуми боби дуюм “Муродифоти қолибҳои ибораҳои исмӣ, изофӣ” номгузорию шудааст, ки масоили муродифоти ибораҳои исмии изофӣ мавриди баҳс қарор гирифтааст. Ибораҳои изофӣ, ба навъи иборасо шомил мегардад, ки дар забони тоҷикӣ мавқеи устуворро дорост ва хеле серистеъмоли ба ҳисоб меравад, инчунин дар “Чор дарвеш” мавқеи ба худ хосро ишғол менамояд, ки дар рисола бо мисолҳои мушаххас нишон дода шудааст.

Муаллиф таъкид менамояд, ки дар муқоиса назар ба ҳиссаҳои дигари нутқ исми дар сохтани ибораҳои изофӣ сермаҳсул мебошад, инчунин баҳри тасдиқи фикри хеш ибораҳои исмии изофиро дар “Чор дарвеш” вобаста ба мансубияти ҷузъи асосиву тобеъ ба ҳиссаҳои нутқ тафриқабандӣ (гурӯҳбандӣ) гардидааст.

Вақти мутолиаи рисола ба чашм расид, ки муаллиф ибораҳои исмии изофии асари мазкурро ки чунин ҳиссаҳои нутқро ба мисли исм, сифат, шумора, ҷонишин, сифати феълӣ ва зарф ба шумор меравад ба тариқи мисол қолиби онҳоро рӯшанӣ андозад:

Мисол: ибораҳои исмии изофи қолиби “исм+ бандаки изофӣ + исм” талаби кӯтнор, ҷойи гузаргоҳ (с.45), марди тоҷир (с. 85,87,95), димоғи ёрон (с.90), амри подшоҳ (с. 103), ҷойи амн (с.130), марди мизбон (с. 145, 2). Дар ибораҳои номбурда исмҳои шахс: тоҷир, ёрон, мизбон модиянд ва амн маънист, гарчанде ки мансубияти сарфии ҷузъҳои тобеи иборасо ба як гурӯҳи лексикӣю грамматикӣ (исм) ҳастанд, лекин на ҳамаи онҳо якранг таъвиз, яъне шарҳ намеёбанд.

1. таби кӯгнор (с. 39) – талаби кӯгнор кардан //кӯгнор талаб кардан: исм + и + исм
2. ҷойи гузаргоҳе (с. 45)- гузаргоҳ ҷое // ҷое, ки гузаргоҳ аст; исм+и+исм
3. марди тоҷир (с. 85, 87, 95)-тоҷир мард //марде, ки тоҷир аст// бо тиҷорат машғул аст:
4. димоғи ёрон (с.90)- ёронро димоғ;
5. амри подшоҳ (с.103)-подшоҳро амр//амре, ки подшоҳ додааст;
6. ҷойи амн (с.130)-амн ҷой //ҷое, ки амн аст;
7. марди мизбон (с.145, 2)-мизбон мард, марде, ки мизбон аст.

Муаллифи рисола тавонистааст, ки тавассути ибораҳои боло хусусиятҳои ибораҳоро аз ҷиҳати алоқаи изофӣ, ҳамроҳӣ ва вобастагӣ шарҳ дода, муносибатҳои семантикию грамматикӣ байни ҷузъҳо, бо бандаки изофиву тартиби калима ифода ёфтаанд, далелнок ифода намуда, инчунин созмонёбии онҳоро рӯшанӣ андохтаанд.

Фасли дуюми боби дуюм “Муродифоти ибораҳои изофӣ бо навъҳои дигари ибора” номида шудааст. Дар рисола таъкид шудааст, ки муродифоти ибораҳои изофӣ бо ибораҳои вобастагӣ; пешояндиву пасояндиву ҳамроҳӣ ва баръакс ҷойи муҳимро ишғол менамояд. Ибораҳои исми “Чор дарвеш” вобаста ба хелҳои алоқа бо чунин қолибҳои ибораҳо муносибати муродифӣ пайдо карда метавонанд:

- муродифоти ибораҳои изофӣ бо ҳамроҳӣ;
- ҳаммаъноии ибораҳои изофӣ бо вобастагии пасоянду пешоянд;
- муродифоти ибораҳои ҳамроҳӣ бо изофӣ;
- ҳаммаъноии ибораҳои вобастагии пасояндӣ бо изофӣ;
- ҳаммаъноии ибораҳои вобастагии пешояндӣ бо изофӣ;

Қолабҳои боло дар рисола ба тафсил баён шудаанд.

Муродифоти ибораҳои изофӣ бо ҳамроҳӣ. Муносибати мазкур дар байни 336 иборати изофии қолиби “исм + сифат” ба назар мерасад. Аз маводи ба дастоварда аён гардидааст, ки 64-тои онҳо мазмунро ҳамчун дар қолаби ҷумлаи пайрави муайянкунанда ифода шудаанд. Мавриди зикр аст, ки 6-то ин ибораҳо на танҳо бо алоқаи ҳамроҳӣ, балки вобастагии пешояндӣ низ шакл гирифтаанд. Агар ҷузъи тобеашон сифати нисбӣ бошад:

Аз ҷумла, **кулоҳи намадӣ** // кулоҳи аз намад омода шуда // кулоҳе, ки аз намад омода шудааст: Аммо либоси кӯҳна ва **кулоҳи намадӣ** вай ҳеч дигар нашуд (с.40).

Ҳаммаъноии ибораҳои изофӣ бо вобастагии пасояндию пешояндӣ. Дар ин навъи ибораҳо вақти таъвири ибораҳои изофии ин гурӯҳ воситаи

грамматикии алоқаи байни муайяншаванда ва муайянкунанда ҳам тағйир меёбад, яъне изофат ба пасоянду пасояндҳо.

Чузъи асосӣ ва тобеи ин гуруҳро инчунин як миқдор таркибҳои рехтаи ҷуфт созмон медиҳад. Мисол: **тоҷу тахти ту (с.11)-туро тоҷу тахт, молу мулки ту (с.11)-туро молу мулк.**

Ҳайф, сад ҳайф, фарзанде, ки **тоҷу тахти туро** соҳиб ва ҷонишин бошад, нодорӣ ва ин ҳама молу мулки ту ба душман мегузарад (с.11).

Ҳаммаъноии ибораҳои изофӣ бо вобастагии пешояндӣ.

Дар ин намуди ибораҳои изофӣ, баъзе қолибҳои он танҳо бо ибораҳои вобастагии пешояндӣ ҳаммаъно мегарданд. Дар созмонёбии онҳо пешояндҳои аслии **аз, ба** ҷой доранд: азми шикор(с.48)-ба шикор аз кардан, муждаи васл(с.34)-аз васл мужда. Ман бо шунидани **муждаи васл** он ҳодисаро фаромӯш кардам ва бо завқи тамом аз пайи ғулом равон шудам(с.34).

Муродифоти ибораҳои ҳамроҳӣ бо изофӣ.

Чузъи асосии ибораҳои ҳамроҳӣ дар асар хусусияти муродифшавиро соҳибанд, исм буда, шумора, ҷонишин ва сифатро ба худ тобеъ менамояд. а) “исм+сифат”: **пуроб чашм(с.38)**-чашми пуроб, дигар исмҳо(с.164)-исмҳои дигар: Дар як суфа аз замин то ба сақфи он китобҳои илми ҳақимӣ, табиӣ, риёзӣ ва **дигар илмҳо** бо хатти арабӣ, юнонӣ, сурёнӣ ва ҳиндӣ чида шуда буд(с. 164). б) “исм+ҷонишин”: ҳар хел матоъ(с.26)-матои ҳархела. в) “исм+шумора”: як табақ таом(с.24,90)-табақи таом:...корат ба ҷое расид, ки барои **як табақ таом** ариза додӣ(с.24).

Ҳаммаъноии ибораҳои вобастагии пасояндӣ бо изофӣ. Дар ин хели ибораҳо муносибати муродифӣ ба воситаи алоқа байни ҷузъҳо пасоянди аслии-ро ба шумор рафта, дар аксар маврид ба объекти бевосита ишора мекунад: **ҷавонро маскан(с.151)**маскани ҷавон: Он ҷавонро маскан (маскани он ҷавон) кучост?(с.151).

Ҳаммаъноии ибораҳои вобастагии пешояндӣ бо изофӣ: **хокаш монанди сурма сиёҳ(с.128)**-хоки сурмавор сиёҳ//хоке ки сурма барин сиёҳ аст: ногоҳ ба там расидам, ки **хокаш монанди сурма сиёҳ** буд(с.128). “Чор дарвеш” намунаи беҳтарини насри классикии тоҷик маҳсуб ёфта, ҳамчун мавод бештар ибораҳои сода мавқеи устувор доранд ва ганҷинаи имконоти наҳвӣ мавқеъ дорад. Инчунин дар рисола аз ҷониби муаллиф муродифоти ибораҳои исмӣ, сифатӣ, шуморагӣ ва ҷонишинӣ таҳлили ҳаматарафа ба қалам дода шудааст.

Фасли чоруми боби дуюми рисола таҳти унвони “Муродифоти ибора бо калимаҳои мураккаб ва баръакс номгузорӣ гардидааст. Таваҷҷуҳи муаллиф дар ин фасл ба он нукта нигаронида шудааст, ки дар заминаи

калимаҳои мураккаб ва тавассути онҳо ибораҳо ва воҳидҳои фразеологӣ ба амал омадаанд ва бо асоси бунёдии худ муносибати ҳамманой-муродифӣ доранд. Мавсуф ёдовар мешавад, ки омили аз ибораҳо ба миён омадани калимаҳои мураккаб, якум, ниёзи одамон ба нияти сарфаи қудрату имконият ва мувофиқу осон мавриди қорбаст қарор додани воҳидҳои забон маҳсуб меёбад. Ҳадаф аз ин фасл ба риштаи таҳқиқ кашидани калимаҳои мураккаби аз ибораҳои номӣ ба амалномада, муносибати муродифии байни онҳо мебошад.

Ҳангоми мутолиаи рисола кас шоҳиди он мегардад, ки дар “Чор дарвеш” теъдоди зиёди калимаҳои мураккаб ба назар мерасад, ки аз ҳиссаҳои мухталифи нутқ дар қолибҳои гуногун сохта шудаанд, ки дар 14 қолиби калимасозӣ шакл гирифтаанд, ки ба тариқи зайланд: аз исм+исм (152 вожа); моҳчабин (с.20) // маҳчабин (с.23); сарвқад (с.25,170); хуршедрӯ (с.25,73); исм+сифат (25 вожа), мӯйсафед (с.11.49.94), дилреш (с.14); побараҳна (с.86); ришсафед (с.148), исм+ сифати феълӣ(42 вожа), фалакзада (с.14,90,107,185), сарпӯшида (с.26,27), ғамзада (с.37) исм+феъл (194 вожа); меҳрандӯз (с.10), дилпазир (с.12), молдор (с.18), исм+феъли ҳол (16 вожа): оҳқашон (с.71), додгӯён (с.86), тирандозикунон (с.111), сифат+исм: (94 вожа): куҳналибос (с.16), баландахтар (с.20), хушсимо (с.33), сифат+феъл: (12 вожа): навпарид (с.26), хушхон (с.28), хушнавоз (с.33) баднамо (с.85), зарф+исм (15 вожа): пешхизмат (с.33), камҳиммат, зарф+феъл (6 вожа), дурбин (с.21), тезпар (с.8), сифати феълӣ+исм (5 вожа), шикастаҳол (с.170), хастахотир (с.13), шумора+исм (8 вожа): чоряк (с.149), дукала (с.176), шумора+нумератив (29 вожа): панҷсадтуманӣ (с.57), якдона (с.64,133), қонишин+феъл (2 вожа): худдорӣ (с.42,54,190), худкушӣ (с.166), феъл+исм (1 вожа): хостакорӣ (с.53,147,148).

Бояд ёдовар шуд, муаллифи рисола тавонистааст, ки исбот намояд, ки вожаҳои мазкур аз хелҳои гуногун ба вучуд омадаанд, дар вақти ба калимаҳои мураккаб баргаштанашон хусусияти номинативӣ пайдо мекунанд, лекин бавоситаи пасвандҳо алоқаманд гардида, наввожаҳо созанд. Ба мисли найрангбозӣ (с.137.), оббозӣ (с.163,165), корсозӣ (с.16, 189, 190).

Ба муаллифи рисола Иброимова Гуландом Наимоваро муяссар гардидааст, ки дар “Чор дарвеш” 11 қолиби калимаҳои мураккаби фразеологиро дарёфт намудааст, ки аз рӯйи нисбат ба ҳиссаҳои нутқ ба гурӯҳҳои мухталифи лексикӣ грамматикӣ тааллуқ доранд.

Аз ҷумла:

1. “исм+исм”(1вожа):сангдил(будан) (с.20,21,52,111,169,190).

2. “исм+сифат”(14 вожа): дилреш (шудан) (с.14), дилхуш (шудан) (с.78), дилором (будан) (с.30, 114).
3. “исм+феъл” (73 вожа): дилнавоз (с.23), дилдор (с. 29,46,62,189), гулӯгир (с. 68,176).
4. “исм+феъли ҳол” (7 вожа): оҳкашон(с.41), фармондеҳон (с. 122, 173).
5. “исм+сифати феълӣ” (16 вожа): хотирозурда//озурдахотир(118), бахтбаргашта (с.73), дилаздастдода (с.72), меҳнаткашида (с. 171).
6. “исм+зарф” (1 вожа): дилпури (с. 166).
7. “сифат+исм” (16 вожа):хушрӯ (с.41), хушбахт (с. 100), бедордил (с. 45).
8. “сифат+сифат” (1 вожа): сиҳат-саломат (с.88).
9. “зарф+исм”: камбахтӣ (с. 142).
10. “сифатифеълӣ+исм” (3 вожа): хастахотир (с.13), шикастаҳол (с. 170).
11. “ҷонишин+феъл” (2 вожа): худдори (с.42,54,190).

Аз қолиби дар боло зикргардида дар натиҷаи фуруғузори чузъҳои ВФ баъзе калимаҳо ҳосил шудаанд.

Аз ҷумла:

1. “Исм+феъл”: чигарсӯз (с.10), дилнавоз (с.23), домангир (с.23), хабаркаш (с.61)
2. “Исм+сифат”: дилреш (с.14), хотирҷамъ (с.22,33,78),
3. “Исм+сифати феълӣ”: бахтбаргашта (с.73), дилсӯхта (с.45,153,189).
4. “Сифат+сифат”: сиҳат-саломат (с.88).
5. “Ҷонишин+феъл”: худдори(с.42,54,190), худкушӣ (с.166).

Ин суҳанҳоро шунида дилам сӯхт... (дилсӯхта) (с.49)

Аз ин суҳан хотири парешони ман осудатар шуд. (с.45) (хотирамон калимаи мураккаб)

Хулоса, дар рисола дар заминаи “Чор дарвеш” на танҳо муродифоти наҳвӣ, балки муродифоти сатҳи гуногун ибораҳои озоди наҳвӣ ва калимаҳои мураккабу ВФ ва вожаҳои дар асоси маводи онҳо бавуҷудода ошкор гардидааст.

Боби сеюми рисола (диссертатсия) “Муродифоти ҷумлаҳои сода дар “Чор дарвеш” номгузори шуда аз се фасл иборат мебошад. Дар боби мазкур суҳан дар бораи муносибати муродифии қолибҳои гуногуни ҷумлаҳои сода ва таҳқиқи он мавриди баррасӣ қарор гирифта аст.

Фасли якуми бобои сеюм “Муродифоти хелҳои коммуникативии ҷумлаҳои сода” ном дорад, ки дар он таҳти ду зерфасл муродифоти ҷумлаҳои содаи тасдиқӣ ва инкорӣ ва ифодаи маънои инкор дар заминаи “Чор дарвеш” таҳқиқ гардидааст.

1. Муродифоти ҷумлаҳои содаи тасдиқӣ ва инкорӣ

Дар забони тоҷикӣ ифодаи тасдиқи амал бо роҳу усулҳои мухталиф баён мегардад. Ҳадафи мазкур аз як тараф тавассути шакли воситаҳои грамматикӣ сурат гирад, аз ҷониби дигар бо масъалаи ҳаммаъноӣ алоқаманд аст. Мавқеи ҳиссаҳои саволии оё ҳамчун як тарзи ифодаи он ба ҳисоб меравад. Ҳиссаҳои мазкур камистеъмол бошад ҳам дар “Чор дарвеш” дар аввали ҷумлаҳои саволии асли бештар ба назар мерасад, аз ин рӯ як воситаи қувватдиҳандаи пурсиш аст, ки хоси адабиёти классикӣ буда, айни замон чунин усули саволгузорӣ корбаст намегардад, зеро ки бидуни он ҳиссаҳо ҳам марому мақсадро пурсидан мумкин аст:

Оё боиси ғамат чист? (с.12)

Ҷонишини манфии ҳеч, ки маънои умумии инкорӣ дорад, дар мисолҳои зерин бо ҳиссаҳои саволии оё ҳаммаъно шудааст.

- Ҳеч медонӣ, ки либоси тайёр ва муносиби мо дар кучост?

- Ҳеч медонӣ, ки либоси тайёр ва муносиби мо дар кучост? // оё медонӣ...;

2. Ифодаи маънои инкор дар “Чор дарвеш”

Маънои тасдику инкор бо ҳамдигар робитаи ҷудонашаванда дошта, яке акси дигар аст, чунки инкори мавҷудияти ашё тасдиқи набудани он мебошад.

Муҳаққик сараввал фикри забоншинос М. Норматовро дар бораи ифодаи инкор дар “Забони адабии муосири тоҷик” (синтаксис) ёдовар мешавад, ки дар он омадааст: инкорро ба умумӣ ва ҷузъӣ, хоса ва ғайрихоса тақсим карда шудааст. Дар зери мафҳуми инкори умумӣ он фаҳмида мешавад, ки ба тамоми ҷумла дахл дорад, аз ин рӯ, хабар дар шакли инкор меояд. Бо гурӯҳи инкории хоса ҷумлаҳои тааллуқдоранд, ки табиатан маънои инкордоранд.

Аз ҷумла, дар “Чор дарвеш”: - Э ҷоҳил! Ҷойи истодан ва маҳалли суҳан кардан нест(с.73)

Ба гурӯҳи ҷумлаҳои инкории ғайрихоса ҷумлаҳои мутааллиқ аст, ки аз ҷумлаҳои тасдиқӣ бо ёрии воситаҳои мухталифи грамматикӣ сомон ёфтаанд. Мисол: ...подшоҳ ва сипоҳ бар ман тоб наоварданд(с.78)

Сифат ва ё сифати феълии пешванди инкоридошта ба вазифаи хабар ояд, он гоҳ ҷумлаи инкорӣ ҳосил мешавад: Мо аз ин воқеаҳо беҳабар...; Шумо чӣ касонед, ки аз ҳукми подшоҳ беҳабаред?(с.80). Муаллиф зикр менамояд, ки дар асар ҷумлаҳои воҷеҳдоранд, ки дар онҳо гуянда ба худ ҳамчун шахси дуҷуми танҳо муроҷиат менамояд ва хабари ҷумлаҳои содаи мазкур таркибии номӣ ба шумор рафта, тасдику инкори иҷроӣ амалро ифода мекунад:... рӯйи осудагиро надидӣ // осуда набудӣ // осудагӣ насибат нашуд ва дами обе ба фароғат нашомида. (с.11).

Дар рисола мавқеи пурсишҷонишинҳо (зарфҷонишинҳо)-и чӣ, кучо, кай, кадом, чаро, чӣ тавр мавқеи махсус дорад.

Мисолҳо: - Бо ин хурдсолӣ ӯ масхарабозиро чӣ медонад? (с.40)// -Бо ин хурдсолӣ ӯ масхарабозиро намедонад. Кучо ақл бовар мекунад, ки касе бо ин захм ҷонбар шавад. (с.112) // (вариант) Ақл бовар намекунад, ки... Кас бовар намекунад, ки... // Боварии кас намеояд, ки...// Ақли кас намегирад, ки...

Фасли дуюми боби сеюм “Муродифоти қолибҳои асли ва ҳосила” унвон гирифтааст. Мақсади мавсуф дар ин қисми кор гуфтанист, ки дар “Чор дарвеш” ҷумлаҳои дучор омаданд, ки дар қолибҳои мухталифи нахвӣ ба як маъно далолат мекунанд. Мисол: Ман рухсат додам, ки дароянд.(с.16). Ҷарроҳ он моҳро рухсати ҳаммом дод (с.23). Дар ҷумлаҳои мазкури баробарҳукуки ҳар ду қолиб як феъли умумӣ -рухсат додан корбаст гардидааст. Дар ҳолати ҷумлаҳои дар қолаби ҳамдигар таъвиз карда шавад, мазмун пурра баён мегардад: Ман рухсати даромадан додам; Ҷарроҳ рухсат дод, ки он моҳ ҳаммом кунад.

Таъвизи ҷумлаи дуюм ошкор сохтааст, ки ифодаи осонбаён мебошад. Феъли рухсат додан дар ҳар ду ҳолат ҳам дар мавқеи худ (хабари ҷумла) тағйирнаёбанда ба шумор меравад. Хулоса дар қолаби ҷумлаҳои мураккаби тобеъ ифода гардидани мазмуни ҷумлаи сода дар рисола ба чашм мерасад.

Фасли сеюми боби сеюм. “Муродифоти хелҳои ҷумлаи сода аз ҷиҳати таркиб” номида шудааст.

Қайд кардан зарур аст, ки таваҷҷуҳи муаллифи корро ҷумлаҳои сода аз ҷиҳати таркибу сохт ба яктаркибаю дутаркиба ва таснифи онҳо ба худ ҷалб кардааст. Ҳар ин ҳолат иштироки аъзоҳои ҷумла ба эътибор гирифта мешавад. Ба риштаи таҳқиқ кашидани муродифоти ҷумлаҳои содаро дар ҷумлаҳои содаи дутаркибаву хелҳои ҷумлаҳои содаи яктаркибаи феъли ҳадафи худ қарор додааст.

Таваҷҷуҳ менамоям:

1. Ҷонишини вазифаи мубтадо ва муайянкунандаро иҷро мекунад:

- Маликаи ҷаҳон. Гуноҳи банда беш аз он аст, ки Шумо мегӯед. Аммо аз марҳамати Шумо умеди авф ҳаст.

Дар вақте ки қиблагоҳиям ба хизмати Шумо рафтанд, ба хотирам расид...(с.79)

2. Шахси дуюми ҷамъ ба воситаи бандеки феълии ед ифода ёфтааст. Ба мушоҳида мерасад, ки баъзан ҷонишини Шумо дар таркибҳои пешояндӣ ба вазифаи пуркунандаи бавосита ширкат меварзад:

- Агар хизмате бошад, фармоед(с. 26);-Бародар, боз хизмате дошта бошӣ, бифармо!(с. 27).

Вақти мутолиа аён гардид, ки дар “Чор дарвеш” ҷумлаҳои яктаркибае, ки хабарашон ба шахси якуму дуюми танҳою ҷамъро ифода мекунанд ва

мундариҷаи онҳоро дар қолиби ҷумлаҳои содаи дугаркиба баён кардан мумкин аст, шояд шудем.

- Аз гуфтаву ваъдаат ҳамин қадар зуд мегардӣ(с.25)//Ту аз гуфтаву ваъдаат ҳамин қадар зуд мегардӣ; Се рӯзи дигар ҳол бо сӯз ба сар бурдам.(с.16)//Ман се рӯзи дигар ҳам бо сӯз ба сар бурдам. Таҳлили мисолҳо собит сохтанд, ки дар гузашта низ ба мавзуи дар қолибҳои мухталиф нишон додани марому мақсад диққату эътибор дода шудааст.

Муродифоти ҷумлаҳои содаи таркиба

Аз ҷониби муаллифи рисола муродифшавии ҷумлаҳои содаи яктаркибаи умумишахс, бешахс, муайяншахс ва ғайра дар асоси мисолҳои зиёди мушаххас таъба маводи “Чор дарвеш” ҳаматарафа рӯйи қор оварда шудааст. Муродифоти ҷумлаҳои содаи яктаркибаи умумишахс:

Аммо наозмударо натавон сарварӣ дод(с..179)//Ба ноозмуда сарварӣ намедиханд//Ноозмуда сарвариро нашоёд.

Муродифоти ҷумлаҳои содаи яктаркибаи бешахс:

Маро сари гуфтугӯ ва ҷавоб набуд(с.162)//Сари гуфтугӯ ва маҷол надоштам//Ман сари гуфтугӯ ва ҷавоб надоштам.

Муродифоти ҷумлаҳои содаи яктаркибаи муайяншахси масдарӣ:

...аз ҷиҳати берухсат аз хонаи ӯ рафтаним бахшоиш пурсидам(с.32);...ба тайёр кардани амр кардам(с.39).

Ба муаллифи рисола Иброимова Гуландом Наимовна муяссар гардидааст, ки бо таҳқиқи мӯшиқонаю ҷустуҷӯву эҷодкорӣ ва истифода аз сарчашмаҳои илмию назариявии олимони хориҷи кишвар ва ватанӣ дар асоси заминаи шоҳасари халқӣ “Чор дарвеш” ҳулосаҳои амиқи илмию амалии ҷадидро бо диди нав пешбарӣ намоянд ба ин васила илми забоншиносии тоҷикро дар мавзуи “Муродифоти ибораҳои номӣ ва ҷумлаҳои сода дар “Чор дарвеш” рушду нумӯ бахшанд, ки он дар 17 банд натиҷабардорӣ гардидааст, ки ба фасли бобҳои рисола ба таври мукамал ҷавобгӯ мебошанд.

Иброимова Гуландом Наимовна дар заминаи таҳқиқи илмию назариявии худ ҷунин тавсияҳоро оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқ иброз менамояд, ки дар 4 нукта мавриди қорбасти онро таъкид намудааст, ки онҳо ба талаботи замони муосир ва таълиму тарбияи насли созандаву бунёдкор мусоидат менамояд, инчунин баҳри тафаккури зеҳнию дар руҳи забондонӣ забондӯстӣ ва садоқат ба забони модарӣ доштан сахми мондагори дорост.

Шиносоӣ бо қори илми Иброимова Г.Н. шаҳодат медиҳад, ки мавзуи таҳқиқотӣ ба пуррагӣ ҷавобгӯ буда, заҳмати қорҳои илмӣ ба талабот мусоидат менамояд ва аз рӯйи нишондод бо мақолаву дастовардҳои илмию назариявӣ дар шакли маъруза дар ҳамоишҳои байналмилалӣ, ҷ

умҳуриявӣ ва расонаҳои ахбори умум, инчунин маҷалла бо тақризҳо мусбат рӯйи ҷопро дидааст.

Хулоса, ибораву ҷумлаҳои рисола бо мисолҳо асоснок буда, баҳри таҳқиқи маводҳо бо усулҳои хоса иншо шудаанд, ки барои аниқу равшан шудани ҳадафи муаллиф хизмат кардааст, инчунин аз маҳорати малакаи ибораориву ҷумласозӣ ва аз захираҳои бойи луғавию фразеологӣ ва грамматикиву ғановати забони зебои тоҷикӣ, ҳамчун яке аз забонҳои шуҳратёри ҷаҳонӣ мужда медиҳад.

Зикр кардан бамаврид аст, ки мазмуну муҳтавои рисола ба пуррагӣ дар фишурдаи қор ва мақолаҳои илмӣ муаллиф ба миқдори зарурӣ дар маҷаллаи ВАК-и Федератсияи Руссия ҷоп шудааст.

Дар асоси гуфтаҳои болоӣ ёдовар шуд, ки рисолаи илмӣ таҳқиқоти Иброимова Г.Н. дар мавзӯи “Муродифоти ибораҳои номӣ ва ҷумлаҳои сода дар асоси маводи “Ҷор дарвеш” хотимаёфта маҳсуб меёбад ва дар рушду нумӯи забоншиносии тоҷик аз ҷумла дар омӯзишу азбарнамоии наҳвшиносии забони адабии ҳозираи тоҷик қомилан мусоидат менамояд. Баробари муваффақиятҳои дар боло зикр гардида, инчунин баҳри рушду нумӯю пурмазмуну пурмуҳтаво гардидани қор баъзе андешаҳои ҷузъӣ хешро иброз менамоем.

1. Гарчанде ки ибораву ҷумлаҳои сода мавзӯи наҳв ба шумор равад ҳам, аммо чанд суҳан дар бораи умумияту фарқияти он ҳарф зад, ҳол он ки мавқеи ибораҳои номӣ дар ҷумлаҳои сода ҳадафи асосии рисола аст.
2. Азбаски “Ҷор дарвеш” ҳазинаи пурқимати забони адабии классикӣ сода ба шумор меравад, бо вучуди он хонанда бо вожаҳои дучор мешавад, ки зарурияти луғат ба миён меояд, бинобар он пешниҳод кардани баъзе луғатҳо аз аҳамият ҳолӣ нест. Мисол: **амна**. оромӣ, осоиш, осудагӣ, амният.
3. Агар дар калимаи муродифот-пасванди **от** –ҷамъбандии арабист, ба ҷойи он ҷамъбандии тоҷикӣ **ҳо**-ро истифода кардан ба андешаи мо беҳтар мешуд ё ки ҳардуро мавриди қорбасти қарор дода шавад.
4. Дар рисола ҷунин ифода ба ҷашм мерасад, ки дар “Ҷор дарвеш” 11 қолиби калимаҳои мураккаби фразеологӣ мушоҳида гардид, ки аз рӯйи мансубияти ҳиссаи нутқ ба гурӯҳҳои мухталифи лексикӣ грамматикӣ мутааллиқанд(с.96), аммо дар (с.97) ҷунин ифода ба назар мерасад. Аз қолиби зикргардида баъзе калимаҳо дар натиҷаи фуруғзори ҷузъҳои ВФ ҳосил шудаанд. Масалан дар “исм+сифат, исм+феъл, исм+сифати феълӣ, сифат+сифат такрори мисолҳо дида мешавад, оё онҳо дар ифода яқинганд?(с.96,97,98) лекин дар матн ба тағйирот дучор шудааст.
5. Ғалатҳои техникӣ низ ба ҷашм расиданд.

6. Азбаски баъзе вожаҳои “Чор дарвеш” барои хонандаи имрӯза душворӣ меорад вобастаи мавзӯ лугати мухтасар тартиб додан аз аҳамият холӣ нест.

Кор ба пуррагӣ ба охир расидааст ва ба рисолаи илмӣ сазовори Ҷимоя аст.

Кенҷазода Манучехра Солеҳ,
номзади илмҳои филологӣ, дотсент,
дотсенти кафедраи забон ва
адабиёти тоҷики Муассисаи давлатии
таълимии коллеҷи омӯзгории
Донишгоҳи давлатии Хучанд ба
номи академик Бобочон Ғафуров

Сардори шӯъбаи кадрҳо ва корҳои махсус
Муассисаи давлатии таълимии
коллеҷи омӯзгории Донишгоҳи давлатии
Хучанд ба номи академик Бобочон
Ғафуров Пӯлотова З.М.

Суроға: шаҳри Хучанд Репин, 60
Муассисаи давлатии таълимии
коллеҷи омӯзгории Донишгоҳи давлатии
Хучанд ба номи академик Бобочон
Тел: (83422) 53844; 921113344:
E-mail: kenjazoda78@bk.ru

“11” 05 соли 2023

6. Азбаски баъзе вожаҳои “Чор дарвеш” барои хонандаи имрӯза душворӣ меорад вобастаи мавзӯ лугати мухтасар тартиб додан аз аҳамият холӣ нест.

Кор ба пуррагӣ ба охир расидааст ва ба рисолаи илмӣ сазовори Ҳимоя аст.

Кенҷазода Манучехра Солеҳ,
номзади илмҳои филологӣ, дотсент,
дотсенти кафедраи забон ва
адабиёти тоҷики Муассисаи давлатии
таълимии коллеҷи омӯзгории
Донишгоҳи давлатии Хучанд ба
номи академик Бобочон Ғафуров

Сардори шӯъбаи кадрҳо ва корҳои махсус
Муассисаи давлатии таълимии
коллеҷи омӯзгории Донишгоҳи давлатии
Хучанд ба номи академик Бобочон
Ғафуров Пӯлотова З.М.

Суроға: шаҳри Хучанд Репин, 60
Муассисаи давлатии таълимии
коллеҷи омӯзгории Донишгоҳи давлатии
Хучанд ба номи академик Бобочон
Тел: (83422) 53844; 921113344;
E-mail: kenjazoda78@bk.ru

“11” 05 соли 2023